

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر روش تدریس مشارکتی بر تعاملات اجتماعی فراگیران ابتدایی

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان برتر و مدارس پیشرو در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زهرا نظرخانی - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان پردیس امام خمینی گرگان

خدیدجه تیرغم - کارشناسی آموزش ابتدایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد آق قلا

فرشته زمانی - کارشناسی راهنمایی و مشاوره دانشگاه بجنورد

اسما ذوقی قدیم - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی اباد کنول

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش همواره به عنوان یکی از اساسی ترین ارکان توسعه اجتماعی و فرهنگی جوامع مورد توجه قرار گرفته است. در این راستا، انتخاب روش های تدریس مناسب که نه تنها به انتقال دانش بلکه به تربیت اجتماعی و ارتقاء تعاملات میان فراگیران ابتدایی کمک کند، اهمیت ویژه ای دارد. روش تدریس مشارکتی به عنوان یکی از روش های نوین آموزشی، در سال های اخیر مورد توجه محققان و متخصصان آموزش قرار گرفته است. این روش، با تاکید بر همکاری و تعامل میان فراگیران ابتدایی، فضایی پویا و انگیزشی برای یادگیری فراهم می آورد. با توجه به تغییرات سریع در جوامع و نیاز به تربیت افرادی که قادر به همکاری و تعامل موثر با دیگران باشند، اهمیت استفاده از روش های تدریس مشارکتی بیشتر به چشم می آید. این روش ها نه تنها به بهبود عملکرد تحصیلی فراگیران ابتدایی کمک می کنند، بلکه مهارت های اجتماعی و تعاملات مثبت را نیز تقویت می کنند. در دنیای امروز که ارتباطات و همکاری های گروهی بخش مهمی از زندگی اجتماعی و شغلی را تشکیل می دهد، آموزش مهارت های اجتماعی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. لذا، بررسی تاثیر روش های تدریس مشارکتی بر تعاملات اجتماعی فراگیران ابتدایی از ضروریات پژوهش های آموزشی به شمار می آید. با وجود اینکه روش های تدریس سنتی همچنان در بسیاری از مدارس ابتدایی مورد استفاده قرار می گیرند، اما این روش ها به طور کامل قادر به پاسخگویی به نیازهای آموزشی و اجتماعی فراگیران ابتدایی نیستند. کمبود تعاملات اجتماعی و مهارت های ارتباطی مناسب در میان فراگیران ابتدایی یکی از مشکلات عمده نظام های آموزشی کنونی است. روش تدریس مشارکتی با تکیه بر کار گروهی و همکاری بین فراگیران ابتدایی، می تواند به بهبود این وضعیت کمک کند. پژوهش حاضر با هدف بررسی تاثیر روش های تدریس مشارکتی بر تعاملات اجتماعی فراگیران ابتدایی انجام شده است. یافته های پژوهش نشان می دهند که استفاده از روش های تدریس مشارکتی به طور معناداری باعث افزایش تعاملات مثبت میان فراگیران ابتدایی می شود. همچنین، این روش ها باعث بهبود مهارت های ارتباطی و افزایش همکاری های گروهی در میان فراگیران ابتدایی شده است.

کلمات کلیدی:

روش تدریس مشارکتی، نگرش، فراگیران ابتدایی، آموزگاران، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2025493>

